

DNA jako komunikační orgán našeho těla

DNA je další komunikační orgán našeho těla a lze jí patrně dokonce pomocí elektromagnetického záření ovlivňovat.

Skutečně je tomu tak. Nezávisle od biochemické funkce co by proteinů je DNA komplikovaný elektronický bio-čip komunikující se svým okolím, jak vyplynulo s nejnovějších výzkumů v Rusku.

V roce 1990 se sešla v Moskvě skupina vědců, kterým se zdál výzkum lidského genomu výhradně s pomocí biochemie příliš omezený. Rozpoznali, že tímto přístupem, který staví více na ortodoxním dogmatismu než na objektivních vědeckých poznatcích, nám mnoho informací zůstává utajeno.

Mezi členy této skupiny patří vysoce kvalifikovaní vědci, z velké části členové Ruské akademie věd. Vedle fyziků z renomovaného Lebeděvova institutu se na spolupráci podílejí také molekulární biologové, biofyzikové, genetici, embryologové a lingvisté. Vedoucí projektu je dr. Pjotr Garjajev, biofyzik a molekulární biolog. Je členem jak ruské Akademie věd, tak i Akademie věd v New Yorku.

Za deset let od založení projektu došla moskevská skupina k revolučním poznatkům, které staví naše chápání DNA a lidského genotypu do zcela nového světla.

Tak například dnes už prakticky samozřejmě hovoříme o „genetickém kódu“, tedy o systematickém zašifrování informací. Dosavadní genetika zůstala v tomto bodě stát, zbytek práce dokončovala pomocí chemie, místo aby si přizvala na pomoc jazykové experty – lingvisty. Lingvistika je věda zabývající se strukturou a výstavbou jazyka. Nezkoumá přitom pouze přirozené jazyky vytvořené postupem času v jednotlivých zemích a kulturách, ale i umělé jazyky používající se například k programování počítačů, které byly v posledních desetiletích systematicky vyvíjeny i za přispění lingvistických poznatků.

U jazyků se zkoumají zákonitosti jako syntaxe (pravidla výstavby slov z písmen), sémantika (učení o obsahovém významu slov) stejně jako základy gramatiky.

Jsou-li tyto lingvistické vědecké poznatky přeneseny na genetický kód, zjistíme, že tento kód podléhá stejným pravidlům jako naše lidské jazyky. Aby nedošlo k omylu: nejedná se o pravidla určitého konkrétního jazyka (v tomto případě například ruštiny), ale o pravidla na základní úrovni, která mají všechny existující jazyky lidstva společné. Stavbu genetického kódu lze tedy vztahovat ke každému existujícímu lidskému jazyku. Již mnoho století hledali vědci prapůvodní jazyk lidstva – Pjotr Garjajev a jeho spolupracovníci ho možná objevili.

Správně bychom měli otočit relace: struktura DNA neodpovídá výstavbě lidského jazyka, ale lidské jazyky odpovídají svou stavbou pravidlům genetického kódu DNA a genetický kód existuje již od pradávna, mnohem dříve než ze sebe člověk vydal první artikulovaný zvuk! Každý od té doby vzniklý lidský jazyk následoval základní vzor, který je vložený ve struktuře genetického kódu.

Tento poznatek nesmíme špatně interpretovat: Nejde zde o ortodoxně-materialistický náhled na svět, podle kterého by byla schopnost mluvit pouze sekundární efekt proteinového těla, jež je vložena v nějakých genech. Uspořádání elementárních bází je určeno pevnou gramatikou, ne-materiálním plánem, který je analogický se stavbou našich jazyků.

Že se zde nejedná o tělesný proces, dokazuje další objev Garjajevova týmu: **Analogie mezi stavbou DNA a lidskými jazyky je nejvýraznější právě v těch částech DNA, které neslouží k syntéze proteinů!**

Zde se nachází převratné poznání pro celou oblast genetiky. Kdo zkoumá pouze známé geny a zbytek označuje a považuje na „němou DNA“, tomu patrně unikne to nejdůležitější. Je to poněkud paradoxní: právě ta „němá DNA“ je tou, jež obrazně řečeno – mluví! V rozšiřujících experimentech totiž moskevská skupina prokázala, že tyto rozsáhlé kódy uložené v DNA v žádném případě neslouží k syntéze nám neznámých stavebních částí našeho těla, jako je tomu v případě genů. Tento kód je skutečně používán ke komunikaci, přesněji řečeno – k hyperkomunikaci.

Hyperkomunikace je tedy výměna dat na úrovni DNA za použití genetického kódu. Jelikož tento kód obsahuje strukturu, která je základem všech lidských jazyků, jsou samozřejmě tímto způsobem transportovány i vyšší informace, které jsou schopny vstupovat do lidského vědomí, kde mohou být interpretovány. **DNA je tedy současně anténa, supravodič a akumulator světla a informací v jednom.**

Garjajev a jeho kolegové šli ale ještě o krok dále. Analyzovali rezonanční chování DNA a zjistili, že dodržuje velice komplikované zákony, které jsou ovšem ve fyzice neživé hmoty již dlouhou dobu známy. Začaly se studovat nelineární formy vln, nazvané Soliton vlny. V současnosti lze teorii Soliton vln korektně popsat mnoho komplikovaných procesů v přírodě, od optických efektů přes šokové vlny při zemětřesení až po známou rudou skvr-

nu na Jupiteru. Takové Soliton vlny jsou výjimečně dlouhotrvající, přičemž jen minimálně mění svou formu. Jsou tedy předurčeny k ukládání informací po dlouhou dobu a k transportu na velkou vzdálenost. A jak Pjotr Garjajev zjistil, přesně takovou vlnu představuje rezonanční chování DNA.

Když shrneme veškeré tyto poznatky dohromady, dostaneme se ke zcela nové formě genové techniky, a dost možná i k nové formě genové terapie. Pjotr Garjajev k tomu píše: **Chromozomální kontinuum DNA má v živých systémech vlnové atributy, které nám nechávají vyvodit dosud neznámé, program podobný počítačovému programu, určenému k výstavbě organismu.**

Lékařské vědě se tímto otevírají neutušené možnosti. Lze zkonstruovat přístroje, které mohou pomocí modulovaného rádiového nebo světelného záření ovlivnit látkovou výměnu buněk, dokonce je možná oprava genetických defektů bez podstoupení všech běžných rizik a vedlejších účinků, klasických biochemických metod.

Garjajevově skupině se podařilo dokázat, že lze pomocí této metody opravit chromozomy poškozené například rentgenových zářeními. Dopady na medicínské metody terapie jednadvačátého století jsou obrovské: mohou být vyvinuty přístroje pro nové jemné metody léčby rakoviny, nemoci AIDS nebo ke zpomalení procesu stárnutí.

Je tu však jasně vidět, jak zásadně se liší cíle moskevských vědců od západních projektů. Zatímco západní věda se drží trendu získat co největší množství jednotlivých informací z genotypu a následně tyto informace využít k vývoji chemických medikamentů – postup, který slibuje potenciálně obrovské finanční zisky, který ale skrývá, jak všichni už dobře víme, obrovská zdravotní rizika pro pacienty -, míří ruští vědci spíše ke komplexnímu porozumění DNA a k vývoji terapeutických přístrojů, které z dlouhodobého hlediska mohou nahradit drahé a nebezpečné medikamenty.

Významný je hlavní poznatek, že spolu mohou živé organizmy na této subtilní podstatě komunikovat pomocí informačních kanálů své dědičné substance.

Grazyna Fosarová
a Franz Bludorf v knize

INTELIGENCE PROPOJENÁ V SÍTI
Země se připojuje k vesmírnému internetu, kterou vydalo nakladatelství Maitrea, Týnská ulička 6/1064, 110 00 Praha 1, tel. 221 711 626, www.maitrea.cz